

Wijkcentrum Het Klokhuis draait als bedrijf

DIANE HOEKSTRA

'We schrijven zwarte cijfers'

Er kon op een gegeven moment geen lachje meer vanaf. Want toen vrijwilliger Ans Mers in september met een team van dertig vrijwilligers 'eigenaar' werd van wijkcentrum Het Klokhuis, rinkelde haar telefoon onafgebroken. Collega's noemen haar de leider, maar zelfervaart ze het soms meer als 'lijder'.

Vannamorgen nog konden er twee professionele koks niet komen. Daar sta je dan, een paar uur voor een lunch met 92 man van de katholieke ouderbond. „Wat je dan doet? Bedenken wat je met je eigen clubje kunt maken met de spullen die je hebt.“ Die lunch staat een paar uur later gewoon op tafel. Tuurlijk heeft ze zich menigmaal achter de oren gekrabd met de vraag: „Wáááár ben ik in hemelsnaam aan begonnen?“ Maar een sluiting van 'het geliefde' Klokhuis omwille van bezuinigingen had ze niet kunnen verkroppen. Dus timmerde ze in korte tijd met enkele vrijwilligers een businessplan in elkaar. Het Klokhuis is inmiddels uitgegroeid tot een zelfstandig bedrijf met Mers als directrice.

'Directrice' Ans Mers heeft het razend druk in het zelfstandige wijkcentrum Het Klokhuis: 'Soms denk ik wel eens 'waar ben ik aan begonnen'.'

FOTO BRAM PETRAEUS

Toen de groep vrijwilligers begin september de sleutels kreeg van de Stichting Welzijn Amersfoort (SWA) werd er gesproken van een 'warme overdracht'. „Dat was het allesbehalve“, zegt Mers over dat moment. „Het was een hele slechte overdracht. We kregen van alle slo-

ten maar één sleutel. Tjongejonge, wat hadden we ruzie achter de schermen. En er was eigenlijk géén administratie: één blauw mapje van de SWA met de gebruikers van

het pand. Daar moesten we het maar mee doen.“ De maanden die volgden zette het vrijwilligersteam alles op alles om

'Gratis boekingen nemen we niet meer aan'

de boel op de rit te krijgen. „Het leverde de eerste maanden veel stress op. Het was op een gegeven moment zo erg dat er geen lachje meer vanaf kon. Aan alle kanten werd ik met vragen bestookt.“ Haar telefoon rinkelde onafgebroken.

„Ik voelde me geen leider, maar jijder“, zegt ze met een knipoog. Plezier heeft het team ondanks de drukte wel in het werk. Tijdens het gesprek voelt Mers geregeld een 'hele goede beslissing

opkomen'. Ze verdwijnt even om haar orders uit te delen. „Jongens, gooi de ruimte van de kinderopvang maar open.“ Even later is ze terug: „Dat moest even.“ Ze geeft toe, het is nog steeds af en toe behelpen. „Maar het kwartje is gevallen. Gratis boekingen nemen we niet meer aan. Of het nu Rijkswaterstaat is of de yogagroep, iedereen betaalt. Het is de bedoeling dat wij met onze commerciële tak sociale groepen kunnen blijven financieren zonder subsidie.“

De eerste vier maanden schrijft Het Klokhuis zwarte cijfers. Er is zelfs geld om een eigen verbouwing te betalen (met een beetje hulp van aannemer Heijligers). „Er moet een muur uit om een grote gemeenschappelijke ruimte te creëren.“

Het Klokhuis is in die paar maanden gegroeid van 250 naar 700 bezoekers per week. Het initiatief trekt veel belangstelling. Ook volgens wethouder Gert Boeve komt volgens Mers wel eens even om het hoekje kijken hoe dat ranke blonde vrouwtje dat toch allemaal voor elkaar heeft gekregen.

Volgens Mers moeten mensen niet denken dat er met hen valt te solderen. „Soms worden wij door zakelijke relaties weggezet als kleuters. Wij willen in 2013 gezien worden als serieuze partners, want vrijwilligers zijn echt niet dom.“